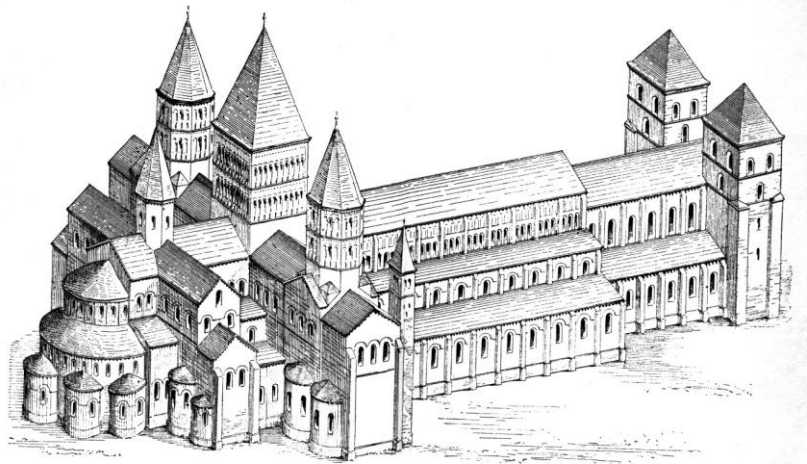

LA DEPENDÈNCIA DE L'ABADIA DE CLUNY I DEL MONESTIR DE SANT PERE DE CASSERRES (1080 - 1359)

El petit priorat apareixerà com una de les possessions de Cluny a Catalunya des del 1080. Aquesta unió, s'ha d'entendre dins el moviment que hi ha a partir del Concili de Girona del 1068, en temps del legat papal Hug Candi, en què alguns dels monestirs catalans s'uneixen amb abadies estrangeres per tal d'evitar la intromissió dels feudals en les possessions monacals i evitar la decadència espiritual. Dins aquest moviment, el monestir osonenc de Sant Pere de Casserres va ser unit també a Cluny pels comtes de Cardona i esdevingué l'administrador de les possessions de Cluny a Catalunya. En la documentació de Casserres hi apareixen esmentats els priors de Clarà des del 1196.

L'abadia de Cluny és una abadia benedictina de la localitat de Cluny, situada en el departament de Saona i Loira, a la regió de Borgonya, en el centre-est de França. Va ser fundada en una reserva forestal de cacera el 2 de setembre de l'any 909 per Guillem I, duc d'Aquitània, comte d'Alvèrnia, el qual va instal·lar allà a l'abat Bernó de Baume, i va posar l'abadia sota l'autoritat immediata del Papa Sergi III. L'abadia i la seva constel·lació de dependències es van convertir aviat en un model de tipus de vida religiós al segle XI. La influència de Cluny i d'aquesta reforma cluniacenca es va estendre des de la segona meitat del segle X fins a principis del segle XII.

El priorat de Clarà, en aquesta etapa, devia tenir una comunitat petita, ja que la categoria de priorat es donava quan la comunitat no disposava dels dotze monjos necessaris per considerar-se abadia. Cluny, exercia el control de les seves possessions a Catalunya enviant regularment, dos priors visitadors. Consta que, en la visita del 1234, a Casserres solament hi havien 6 monjos i es considerava el prior de Clarà com un d'ells; d'igual manera, en la visita del 1277 van declarar que aquest monestir osonenc tenia solament 7 monjos i estava carregat de deutes i entre els béns posseïts i declarats hi continuava apareixent la possessió de Clarà.

Text: Joaquim Graupera

BIBLIOGRAFIA I REFERÈNCIES

- GRAUPERA GRAUPERA, Joaquim: *L'arquitectura religiosa preromànica i romànica en el Baix Maresme*. Volum 2. Monografies. La Comarcal edicions. Argentona, 2002. Pàg.93-94
- LLOP, Irene: *Col·lecció diplomàtica de Sant Pere de Casserres*. 2 Volums. Pagés Editors. Lleida, 2010. (Diplomatari)
- MUNDÓ, A.M.: "Moissac, Cluny et les mouvements monastiques de l'est des Pyrénées du XIe siècle au XIIe siècle" a *Annales du Midi*. Toulouse. Vol.75 (1963). Pàgs. 551-573
- PLADEVALL, Antoni: "Sant Pere de Casserres" a *Catalunya Romànica, vol.I.Osona*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1984. Pàg.357
- SOLDEVILA, Teresa: *Sant Pere de Casserres. Història i Llegenda*. Eumo editorial; Consell Comarcal d'Osona. Vic, 1998. (L'entorn, 35)